

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/164/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713011952
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713011952.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu v Martine JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.01.2014 takto

rozhodol:

obžalovaný

T. I., nar. XX.XX.XXXX v M., bytom F. G.- X. P.,
I. I. XXXX/XA,

uznáva sa za vinného, že

ako otec mal dcéry B. I., nar. XX.XX.XXXX, a dcéry Y. P. I., nar. XX.XX.XXXX, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Prievidza pod spisovou značkou 5C/134/2005 zo dňa 15.11.2006, právoplatným a vykonateľným 11.01.2007, vykonateľný 15.01.2007, mal prispievať na výživu dcéry B. I. sumou 23,23 € a dcéry Y. P. I. sumou 23,23 € mesačne, počnúc dňom 01.07.2006 vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky M. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., T. P. Č.. XXXX/X, prechodne bytom P., X. XX/XX, ktorej boli dcéry zverené do výchovy a opatery a naposledy bol zaviazaný na výživu každej dcéry rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 13C/293/2010 z 20.03.2012, právoplatný a vykonateľný 02.06.2012 platiť po 30 € mesačne vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky M. I., pričom obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplní od 16.04.2013 do 21. 01. 2014 dlhuje matke detí M. I. sumu najmenej 600 €; obžalovaný T. I. bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/32/2013 zo dňa 22.03.2013, právoplatný 24.04.2013, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dva roky; v sledovanom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi a ako poberateľ dávky a príspevkov v hmotnej núdzi nebol evidovaný o túto ani nepožiadaval, pričom je od 07.03.2013 živnostníkom,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 2 Pv 378/2013 podal dňa 12.11.2013 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému T. I., stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3, písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po možnosti podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe prokurátora.

Postupom podľa 333 ods. 3 Tr. por. obžalovaný odpovedal na niektoré otázky tak, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu; ako bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; rozumie právnej kvalifikácii skutku ako určitému trestnému činu; bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu; dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin. Obžalovaný na dané otázky odpovedal kladne slovom - „áno“.

Prokurátor a poškodená zhodne navrhli, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Samosudca Okresného súdu v Martine uznesením prijal vyhlásenia obžalovaného, pričom vyslovil, že dokazovanie v predmetnej trestnej veci sa vykoná iba v rozsahu týkajúceho sa výroku o treste.

Na hlavnom pojednávaní konanom 21.01.2014 súd postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal len listinné dôkazy, potrebné pre rozhodnutie súdu o vyššie uvedenom výroku.

Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný má posledný záznam zo dňa 25.06.2012. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 5- krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/30/2013 z 14.04.2013, právoplatným 25.04.2013, ktorým bol obvinenému pre prečin podľa § 348 ods. 1, písm. d/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody podmienene vo výmere 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, t.j. do 25.04.2015 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 4 roky. Trestným rozkazom Okresného súdu v Martine sp. zn. 23T/32/2013 z 22.03.2013, právoplatným 24.04.2013, bol obvinenému za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody podmienene vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, t.j. do 25.04.2015.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona podmienkový odklad výkonu trestu odňatia slobody sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Konanie obžalovaného súd právne posúdil ako úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného - dcéry B. I., nar. XX.XX.XXXX a dcéru Y. P. I., nar. XX.XX.XXXX, a spáchal čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený (trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/32/2013 zo dňa 22.03.2013, právoplatný 24.04.2013, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona). Oproti obžalobe súd na hlavnom pojednávaní, čo sa týka skutkových okolností, upravil len dobu neplnenia vyživovacej povinnosti /od 16.04.2013, od nasledujúceho dňa po dni 15.04.2013, kedy si obvinený prevzal trestný rozkaz OS Martin sp. zn. 23T/32/2013 až do vyhlásenia rozsudku/ a výšku dlžného výživného - 10 mesiacov krát 60 € /na každú dcéru po á 30€ / = 600 €.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal zo zásady, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obžalovanému zobral do úvahy fakt, že u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť /obžalovaný sa k trestnému činu síce priznal, avšak chýba oľutovanie trestného činu obvineným, a preto súd nemohol pričítať obvinenému túto poľahčujúcu okolnosť/ a zistil len jednu priťažujúcu okolnosť / obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený/.

Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností súd bol povinný postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona zvyšovať dolnú hranicu o jednu tretinu z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby, v tomto konkrétnom prípade dolná hranica je stanovená vo výmere 1 roka a horná vo výmere 5 rokov, teda rozdiel je 48 mesiacov a jedna tretina z tohto rozdielu je 16 mesiacov. Po takomto zvýšení dolnej hranici súd bol povinný obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 28 mesiacov (1 rok + 16 mesiacov) až na 5 rokov.

Keďže predmetného úmyselného trestného činu sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnakú / trestný rozkaz Okresného súdu v Martine sp. zn. 23T/32/2013 / ako i za inú jeho úmyselnú trestnú činnosť/ trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/30/2013 /, súd je toho názoru, že z hľadiska individuálnej ako i generálnej prevencie na nápravu obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý súd uložil na dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov, keďže súd mohol obžalovanému za spáchanie tohto prečinu uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 28 mesiacov až na 5 rokov. Uloženie podmieneného trestu obžalovanému vylučuje ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť

okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.